

**Historia De Vita, Moribus, Rebus Gestis, Studiis Ac
Denique morte Praedicatorum Lutheranorum, Doct.
Martini Lutheri, Philippi Melancthonis, Matthiae Flacii
Illyrici, Georgii Maioris, et Andreae ...**

Complectens ortum, progressum [et] incrementa, tum arcana plurima
hactenus non prodita, omnium penè huius temporis haeresum

... Vita ... Philippi Melancthonis. Matthiae Flacii Illyrici. Georgii Maioris, Et
Andreae Osiandri

Ulenberg, Kaspar

Coloniae Agrippinae, 1622

II. Actio Legati Regis Angl. cum Protest. Melancthonem in Angliam mitti
petentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65643)

ANNO
1535.
Heluetij
renuunt
subscribere
Vnioni.

cordiam dicerent. Horum verò sentētia vicit, quod Bucerianam factionem suffragijs & numero superarent. Tandem Heluetij post multam deliberationem, amicitiam Luthero quidem detulerunt & officia mutua; sed ratam habere concordiae formulam, atque subscribere constanter recusarunt.

II.
*Sleid. lib. 9.
& 10.
Cam. in vi-
za Mel. fol.
168.
Regis An-
gliae Lega-
tus cum
Protestan-
tibus de
diuortio
eius agit.*

Acris eorū
de religio-
ne disce-
ptatio.

Eodem tempore, cum de tollendo, quod inter Lutheranos & Zvvinglianos erat, diffidio consultaretur, Henricus Angliae Rex Legatos misit in Germaniam, qui cum Protestantibus de foedere contra Pontificem in eundo, deque conciliandis inter Anglos Saxonesque dogmatibus, tum de Regis ipsius matrimonio cum Protestantium ministris agerent. Et Principes quidem eos audiuerunt in conuentu, quem anno 1535. mense Decembri Smalcaldiae celebrarunt: Inde verò profecti sunt VVittenbergam, vbi transfegerunt, quod reliquum erat hyemis, atque interea cum Melanchthone caeterisque Lutheranis de dogmatum conciliatione, deque Regis diuortio varias actiones habuerunt; vt quoniam vtrique defecerant ab Ecclesia Romanâ, in eandem quoque doctrinae rituumque formam conspirarent. Diuturna verò fuit, & acris illa de religione disceptatio: quanquam Anglicani tandem post multam altercationem in plerisque capitibus cesserunt, vt hac ratione Lutherum, Melanchthonem, caeterosque ad probandum Regis diuortium inducerent. Quâ in re vehementer quidem, magnoque cum

cum affectu laboratum fuit; verum irrito ANNO
 conatu; quod negotium ijs esset difficultati- 1535.
 bus impeditum, quas expedire Melanchthon *Cam. p. 158.*
 & cæteri non potuerunt. Iam verò & in Au-
 gustanâ Cõfessione, quam Cæsari Protestan-
 tes obtulerant, eiusdemque Apologia quædã
 continebantur dogmata, quæ Rex Angliæ *Petit Me-
 lanchthonem in An-
 gliam ab-
 legari.
 Sleid. lib. 10*
 recipi non posse iudicabat, nisi priuatis Do-
 ctorum virorum colloquijs temperata prius
 & emollita. Itaque Legati postularunt à Pro-
 testantibus Regis nomine, vt quosdam è suis
 rerum diuinarum peritos, imprimis Me-
 lanchthonem, in Angliam ablegarent, qui
 cum Theologis istius Regni de religione
 conferrent.

Agebant Protestantes id temporis, Aprili *Conuētus
 Protestan-
 tium Fran-
 cofurti.*
 mense scilicet anno 1536. conuentus Franco-
 furti ad Menum, vbi designati sunt, qui pro-
 ficiscerentur in Angliam, & desiderio Regis
 satisfacerent, Iacobus Sturmus, Melanch-
 thon, Bucerus, & Ioannes quidam Draconi-
 tes. Erat iam notus Regi Melanchthon per
 litteras, & libellum quendam, vti diximus,
 anno superiore dedicatum. Neque verò pro- *Delecti
 Protestan-
 tiū ad An-
 gliæ Regē,*
 fectionem istam honestè recusare potuit,
 cum accepto, quod Rex pridem illi donaue-
 rat, insigni munere vicissim operam suam &
 studium obtulisset. Interim terrebant illum
 vestigia suppliciorum, quæ propter impro-
 batum Regis ab vxore, & à Sede Romanâ
 diuortium in Roffensem Episcopū, in Thõ-
 mæ Morum, aliosq; religiosos anno superiore
 proxi-

ANNO proximo constituta nouerat. Itaque sollicitus erat & perplexus, cum huius itineris o-
1536. nus sibi quoq; inter alios ad Legatorum in-
Melanch- stantiam impositum audiret: Quanquam ab
thon seue- eâ sollicitudine paulò post liberatus fuit.
ritate Re- Antequam enim itineri se cõmitteret, nun-
gis ab iti- ciatum fuit ex Anglia, Reginam, vxore vi-
nere deter- uente superinductam, Annam Boleniam E-
retur. lisabethæ matrem iussu Regis truncatam ca-
 pite, meritas adulterij atque incestus pœnas
 luisse. Is casus Melanchthonem & cæteros à
 profectiois Anglicanæ molestijs & pericu-
 lo liberauit.

III. Cæterùm aliud quoddam hoc anno sulcè-
Cam. in vit. pit iter, quod diu meditatus fuerat; in patriã
Mel. p. 169. scilicet, ad suos, ac deinde Tubingam, quo
 In patriam
 abiturit. vocatus ante biennium ab Ulrico Principe
 non venerat, per Electorem Principem im-
 peditus, qui missum facere tum quidem no-
 luit. Migrauerat Norinbergâ Tubingam
 Ioachimus Camerarius, qui bonas litteras
 isthic profitebatur. Ad hunc igitur velut
 Camerariũ
 in itinere
 inuisit. amicum intimum diuertit Melanchthon, &
 A Wirten-
 bergico ad vnum ferè mensem hæsit Tubingæ. Ul-
 bergico ricus Dux aduentantem clementer admo-
 benigne dum excepit, & complexus est humanissi-
 excipitur. me; cumque retinere eum non posset, vsus
Cam. p. 159. est ipsius operã in ijs, quæ pro ratione tem-
 porum mutanda videbantur. Habuit huius
 itineris Comitẽ Iacobum quendam Mili-
 Eius Co-
 mes Mi-
 lichius. chium, quem multum amabat, velut vnum
 ex ijs, quos habebat sibi vehementer addi-
 ctos.